פרה וחמור בנות שלש ודאי לכהן. מיהו לפרש דיולדת תוך שתי שניס
מלא דמס ליתא שילדה בשנה שניה לו היתה מוזקת ויולדת
בשלישית מע"ג דגדולה יולדת כלל שנה כעיון שפי' רש"י בגמ' גבי גדייס
דלמר יולדת מיהו מוזקת ויולדת תוך שתי שניס ופירש בקונטרס מע"ג
שהגדולות מוזקות ויולדות בתוך שתיהן
הקטנות היולדות מין מוזקות ויולדות
בתוך שתיהן מין לפרש כן דבהדיא אמרי'
בריס מין מעמידין (ע"ז דף כד:) גבי
ולת בניהס כלו בבית לי בפחותה מבת
שלש מי קילדה והתנן פרה וחמור בנות
שלש ודלי לכהן ס"מ [1] תוך שתיס לו
ילדה כלל: **ובנשה** שליא **ובאשה**
שפיר ושליא. בפ' בשמה המקשה (חולין
דף עו.) תנן שליא שילאת מקלתה לסורה
בלילה בסימן ולד בשמה כך סימן ולד
בשמה משמע שפשוט בשמה יותר
מבשמה ותימה [m] דהכי תנן הכא בשמה
כמו שמה ותיס ספריס ללו בשני שמה
כן שלו בשני סימן וולד בשמה סימן
וולד בשמה ורבי אומר שיש לייבש
הגיגלסא דמשום דשפיר אינו סימן ולד
בשמה כמו בשמה נקט כי שלי לישנא
דמ"מ שליא היא סימן ולד בשמה כמו
בשמה: **ברובא** דאיתיה קמן במו
תשע חנויות. הוי מצי למימר וליטעמיך
מי פליג ר' מאיר שתס [n] לאחרי רבים
להטות בתיב (שמות כג) ומהתס ילפינן
מסא חנויות בפ"ק דחולין (דף ט.):
איש כתב [o] **רחמנא ומקשינן אשה**
לאיש. מסמע הכא דאליבא
קטנה פסולה דלורייתא כמו קטן ותימה
דבמתני' [p] בפרק מלות חליצה (יבמות
קד:) אין בירושלמי גרסינן המולצת [q] מן
הקטן חליצתה פסולה קטנה שחליצה
תחלון משתגדיל ותס לו חלצה חליצתה
כשרה וכן יש במקלת ספריס שלנו
וקאמר בגמ' [r] זו דברי ר' מאיר דקאמר
ליס כתב בפרשה ומקשינן תשה לאיש
משמע דמוקה ר' מאיר דחליצתה כשרה
דיעבד אלא [s] לכתחלה אינה מולצת
ולרבנן מולצת אפי' לכתחלה ובירושלמי
נמי מוקים לה כר' מאיר ובריש ספריס
שלנו גרסינן חליצתה פסולה אבל קשה
לפ"כ [t] דלמדנה בהדי אינך דקתני
בשבת לעשיל [u] מרס ומרשת וקטן
ולישני שכי מרחס שנשלן ומרשת
שחליצה והמולצת מן הקטן וקטנה שחליצה
חליצתן פסולה ועוד דמאי שנא דגבי
קטנה קתני מחלון [v] משמגדל וגבי
קטן לא תני שכי ועוד דפשיטא כיון
דחליצתה פסולה דתחלון משמגדיל לכן
נרחה לגרסי' כשרה כמו בירושלמי
ול"ל דלרשא דהכא דמקשין אשה לאיש ומעמא משום דגזרינן אשה אשה מטו אין אי נמי גזרינן חליצה מטו [w] **תשוב וקרא** מסמע
בירושלמי דקאמר בשמה דהכי גרסי' התס חליצתה כשרה רבי שמעון ברבי יוסי בעא קומי רבי מה בין קטן מה בין קטנה אמר ליה
ליס כתב בפרשה ברס ונשה יבמתו מ"מ ר' מנא אמר לה [x] מקס רבי יונתן בריה דרבי חייא [y] אלא אמר רבי יוחנן
דרבי מאיר היא דאמר תין מוקיין ותין מיבמין אס הקטנה שמא מתנה חליונית משמע דכולה חד טעמא היא ומיהו תין נרחה להא דרבנן אמרי ליה
יפה אמרת שתין מוקיין [z] כר' [a] ותין מיבמין אס הקטנה שמא מתנה חליונית [b] ובירושלמי תין מזכיר כי אס טעס יבום אבל טעמא לתין מוקיין אס
הוא מדרבנן הוי גזירה אשה אטו אנשי ולמאי דגרסינן בספריס שלנו פסולה יש לפרש ללו שריא ליה בהדי מרס ומרשת וקטן משום דהשתא ככו"ע
וקטנה מיבם פליגא והא תנא מחלון משמגדיל לזקוק למ"ד פסולה מחלון משמגדיל אבל למ"ד כשרה אפי' לכתחלה לא תחזור
ותחלון ועוד ל"ל למ"ד בריס כל הגיגל (גיטין כה.) קטן [b] ותנא פליגי פסולין ותין פוסלין מיטעריך לשמועינן גבי קטנה תחלון לשמועינן דחליצה פסולה
ופוסלת על האחים [c] וע"ת מיהו מתייבמת: **קטן שמא ימצא בריס.** וע"ת למ"ד בפרק הערל (יבמות קף פ:) סימני בריס עד שיהא בכוון
ניחזי מי משתין [d] עושה כיפה וי"ל דהיכא דלא הניא [e] סימנין עד רוב שנותיו משיב בריס דלא סימני בריס דלמריעין בפ' הערל [f] (שס:)
ובנדה (דף מז:) וכי לא [g] עלו סימני בריס עד כמה עד רוב שנותיו:

דאי למעוטי יליפה נקבה לפניו. דרך רחס מפטר רחס נפקא מלא למעוטי יולא מחר יולא [h] דרך דופן. בין מצי למיי (לרבות) [לרבינא] ליכא מידי מלא במשמעותיה דקתני פליגי: **אי ס"ד נכור לנדר מחד משמע** [i] נכור ויולא מחר יולא דופן לא ממשמעותא לימעיט מלא מרובויא תינח היכא דיולא דרך רחס מפטר רחס נפקא מלא למעוטי יולא מחר יולא [j] דרך דופן. בין מצי למיי (לרבות) [לרבינא] ליכא למעוטי יולא מחר יולא [k] דרך דופן והדר נפק זכר מחריגא דרך רחס דהוה לימעיט מרובויא דקרא ממסקנא דקרא מתא למעוטי [l] דהא דכתיב לנכור לזכרים ולילדה לימא: **מלא היכא דילפא נקבה דרך דופן.** והדר נפק זכר דרך רחס לימעיט מלא מוי מכור לתתי לזכרים ומרובויא [m] דאימעוט לידה מבכור דבכור לרחמים איבא בכור לזכרים [n] ליבא אלא היבא דיצתה נקבה דרך דופן וזכר דרך רחם ליקדש דהא איבא בכור לזכרים ובכור לרחם אלא מחוורתא כדאביי:

הדרן עלך הלוקח עובר פרתו

הלוקח [o]בהמה מן העובד כוכבים ואינו
יודע אם ביכרה אם לא ביכרה
רבי ישמעאל אומר עז בת שנתה ודאי לכהן
מבאן ואילך ספק רחל בת שתים ודאי
לכהן מבאן ואילך ספק [p]פרה וחמור [q] בנות
שלש ודאי לכהן מבאן ואילך ספק אמר לו
רבי עקיבא אילו בוולד בלבד הבהמה
נפטרת [r] (ג) כדבריך אלא אמרו [s]סימן [t]הוולד
בבהמה דקה טינוף [u] ובנשה שיליא [v]ובאשה
[w] שפיר ושיליא זה הכלל כל שידוע
שביכרה אין כאן לכהן כלום וכל שלא
ביכרה הרי זה לכהן [x]ואם ספק יאכל במומו
לבעלים: **גמ'** מיכן [y] ואילך [z] אמאי ספק
הלך אחר רוב בהמות ורוב בהמות מתעברות
ויולדות בתוך שנתן נינהו והא ודאי מילד
אוליד לימא רבי ישמעאל כר' מאיר ס"ל
[a]דחייש למיעוטא אפי' תימא רבנן כי אזלי [b]
בתר רובא ברובא דאיתיה קמן בגון [c]תשע
חנויות וסנהדרין אבל רובא דליתיה קמן לא
אזלי רבנן בתר רובא והא קטן וקטנה דרובא
דליתיה קמן וקאזלי רבנן בתר רובא [d] דתנן
[e]קטן וקטנה לא [f]חולצין ולא מייבמין דברי
רבי מאיר אמרו לו יפה אמרת שאין חולצין
איש כתוב בפרשה ומקשינן אשה לאיש
[g] מה טעם אין מייבמין אמר להם קטן שמא ימצא סרים קטנה שמא תמצא
איילונית ונמצאו פוגעין בערוה ורבנן זיל בתר [h] (רובא) קטנים ורוב קטנים לאו
סרים נינהו זיל בתר [i] קטנות ורוב קטנות לאו איילונית נינהו אלא אמר רבא

מתניתא

דאי לא תימא הכי אלא מעתה מי אמרינן רוב ולדות זכרים הן ולא נחוש לנקבה
שמא יבא עליה בתוך שלשים יום ותלד נקבה ונמצא ולד שלשה חדשים יולד
לשבעה חדשים ולא יחיה אלא ודאי אמרינן רוב ולדות זכרים הן ונחוש לנקבה
שמא יבא עליה בתוך שלשים יום ותלד נקבה ונמצא ולד שלשה חדשים יולד
לשבעה חדשים ויחיה הכא נמי אמרינן רוב קטנים הן ולא נחוש לקטנה שמא
יבא עליה בתוך שלשים יום ותלד קטנה ונמצא ולד שלשה חדשים יולד לשבעה
חדשים ולא יחיה אלא מעתה מ